

23. Lev, Beránek a kniha

Základní přehled o Zj 4-7 nás připravil na zkoumání detailů při otevírání pečeti ve Zj 6. Než se však budeme věnovat Zj 6, zůstává nezodpovězeno ještě několik otázek ve Zj 4 a 5. Tyto otázky si kladli lidé během staletí a díky nim vzniklo mnoho spekulací. 24 starců – kdo jsou? Odkud pochází? Jaká je jejich úloha blízko trůnu v nebi?

Další otázka: Jaký je obsah Beránkovy knihy? Zabývali jsme se tím, kdy Beránek převzal knihu a kdy ji začal otevírat. Jaký je však obsah knihy? Jakou úlohu hraje ve všech událostech knihy Zjevení? Žel, Jan nikdy neřekl přímo, jaký obsah kniha má.

Kdo jsou 24 starci? Jsou kolem trůnu, každý z nich sedí na trůnu. Jsou to nebeské bytosti. Kniha Zjevení nám však neříká, kdo tito starci jsou.

Základní číslovka u starců je 12. Kniha Zjevení má mnoho významných čísel: 3, 4, 7 a 12. Číslo 24 je $12 + 12$, tedy 24 starců je eventuálně tvořeno dvěma skupinami o 12 starcích. Mohlo by se to nějakým způsobem vztahovat k číslu 144 000, které se skládá z $12 \times 12 \times 1000$? Mohlo by to mít nějaký vztah k Novému Jeruzalému, neboť je vybudován na 12 základech a má 12 bran? Víme, že bylo v SZ 24 kněžských skupin, které se střídaly ve službě v chrámu.

Víme, že 24 starců není založeno pouze na čísle 12, ale že každý stařec sedí na trůnu vedle Božího trůnu. Zj 4,4 „Okolo toho trůnu čtyřia dvacet jiných trůnů, a na nich sedělo čtyřia dvacet starců, oděných bělostným rouchem, na hlavách koruny ze zlata.“ To nám připomíná Zj 3,21 „Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn, tak jako já jsem zvítězil a usedl s Otcem na jeho trůn.“ Tito starci se nějakým způsobem vztahují k tomuto zaslíbení. Je dobré si povšimnout, že ve Zj 5,9.10 některé rukopisy naznačují, že 24 starců jsou ti králové a kněží ve Zjevení 5.

Zj 5,9: A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras
10 a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.“

Tito lidé jsou popsáni jako královské kněžstvo, které slouží našemu Bohu. Mezi jinými zpívá tuto píseň i 24 starců. Mnohé rukopisy říkají: „a učinil nás královským kněžstvem našeho Boha; my se ujmeme vlády nad zemí“. Pokud by tento popis byl přesný, potom by bylo možné 24 starců ztotožnit s vykoupenými. Byli by součástí králů a kněží, kteří by vládli na Zemi. Zde je ale určitý problém s touto formulací, která se nachází např. v KJV. Tím problémem je, že tuto píseň nezpívá pouze 24 starců, ale také 4 živé bytosti. Jsou 4 živé bytosti vykoupeni ze země? Jsou králi a kněží, kteří budou panovat na Zemi, nebo jsou nebeskými archanděly, kteří hrají jinou úlohu? Zdá se, že mají jinou úlohu. Z tohoto důvodu bychom asi neměli brát Zj 5,9.10 jako odkaz na 24 starců.

Počet starců vychází z číslovky 12, sedí na trůnu a mají na sobě bílá roucha. V knize Zjevení je bílé roucho nabídnuto lidem v Sardách a Laodikeji, obdrží ho duše pod oltářem a nosí ho také lidé z velkého zástupu. V knize Zjevení se tedy bílé roucho důsledně vztahuje na Boží lid, který žil na zemi během křesťanských dějin nebo se později objevuje v nebi. Tito starci také nosí koruny. Řecké slovo použité na tomto místě je stefanos. Toto jsou koruny vítězů, ne královské koruny. Starci nejsou popisováni jako vládci nad nějakým územím, ale spíše jako ti, kteří zvítězili. Stejně koruny vítězství jsou nabídnuty lidem ve Smyrně (Zj 2,10) a ve Filadelfii (Zj 3,11). Je to ocenění za křesťanské vítězství. Žena ve Zj 12,1 nese stefanos. Toto slovo je také použito pro trnovou korunu, kterou nesl Ježíš na kříži (Mt 27,29, Mk 15,17, J 19,2.5). Koruna stefanos je v NZ důsledně používána jako koruna spravedlivých nebo je spojována s Ježíšovým vítězstvím na kříži. Nejprizmatičnějším textem je 2 Tm 4,8 „Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce. A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod.“ Vavřín spravedlnosti je zde koruna stefanos, kterou Pavel obdrží při příchodu Ježíše Krista. Koruna stefanos je odměnou pro spravedlivé, symbolizuje věčný život.

Kdo je oněch dvacet čtyři starců? Text ukazuje na vykoupené. Symbolika se nemění. Sedí na Božím trůnu nebo ve vztahu k Božímu trůnu, nosí bílá roucha, mají koruny stefanos. Všechno to naznačuje, že patří k vykoupným. Problém je ten, že pokud to jsou vykoupení lidé, jak to, že se nacházejí v nebesích před druhým příchodem Ježíše Krista? Proč jsou tito starci v nebesích a ne na Zemi do doby Ježíšova příchodu?

Kvůli tomuto problému někteří učenci říkají, že tito starci nejsou vykoupení lidé, ale andělé. Tento pohled však s sebou nese mnohé problémy. Nikde v Bibli a nikde v raném judaismu nejsou andělé líčeni jako sedící na trůnu. Nikde se také andělé nenazývají starci. Nikde nejsou andělé líčeni tak, že nosí koruny stefanos. Tento popis se vždy vztahuje na Boží lid. Zdá se mi tedy, že nejlepší vysvětlení tohoto textu je, že starci jsou určitým typem vykoupných lidí. Možná bychom měli na tyto starce pohlížet jako představitele SZ a NZ církve. Možná reprezentují dvanáct starozákonních rodů a dvanáct apoštolů. Vzpomeňme si na Nový Jeruzalém, kde základy tvoří 12 apoštolů a brány 12 rodů. Vzpomeňme na Zj 15,3, kde vykoupení zpívají píseň Mojžíšovu a Beránkovu. Tito vykoupení žili v době SZ i NZ. Možná, že jsou starci symbolickou skupinou, která reprezentuje všechny Boží lid v historii. Slovo starší je slovo vyjadřující službu jak v judaismu tak v NZ. Neuvádím, že těchto 24 starců je 12 synů Jáкова a 12 apoštolů, ale že starci jsou reprezentativními osobami, symbolickými, kteří reprezentují lidstvo před Bohem. Možná Bůh používá tyto starší, aby se podíleli na péči o lidi na Zemi a eventuálně také při soudu.

Kdy přišli tito starší do nebe? Jako nejprůhodnější doba se mi zdá období při Ježíšově ukřižování. Mt 27,51-53

- 51 A hle, chrámová opona se roztrhla v půli odshora až dolů, země se zatřásla, skály pukaly,
- 52 hroby se otevřely a mnohá těla zesnulých svatých byla vzkříšena;
- 53 vyšli z hrobů a po jeho vzkříšení vstoupili do svatého města a mnohým se zjeví.

Tento text je velice zajímavý a mnozí lidé jej přehlíží. Pojednává o lidech, kteří byli vzkříšeni, když Ježíš zemřel na kříži. Ostatní lidé si to museli uvědomit, když tito vzkříšení procházeli Jeruzalémem. Lidé se s nimi setkávali a mluvili s nimi. Co se však stalo s těmito lidmi? Zemřeli opět nebo žili několik let a potom zemřeli? Pokud by žili dlouho na zemi, tak by jejich svědectví muselo být velice silné. Je dost dobře možné, že tito lidé vystoupili na nebesa. V Ef 4,8 je náznak této možnosti: Proto je řečeno: 'Vystoupil vzhůru, zajal nepřátele, dal dary lidem.'

Když Ježíš vystoupil na nebesa, vedl s sebou zajaté. Lidé, kteří byli vzkříšeni při jeho smrti, aby reprezentovali lid na Zemi, vystoupili s Ježíšem, připojili se k němu na jeho cestě do nebes.

Nebyli však tito starci v nebesích ještě před Ježíšem? To by nebyl problém. Při velké oslavě Ježíšova návratu zpět do nebes, kdy byl Ježíš opět dosazen na trůn, jistě byli vykoupení lidé částí této slavnosti. Jistě byli součástí průvodu ještě před Ježíšovým příchodem, aby mohl přijmout slávu od všech zástupců stvoření z celého vesmíru.

Nemáme přesné detaily o těchto starcích, nevíme přesně, kdo jsou. Je to věc, kterou Jan nechává otevřenou a nejasnou. Domnívám se však, že dává smysl, aby někteří vykoupení ze Země byli v průvodu a při oslavě příchodu Ježíše do nebe před Boha otce.

Dalším problémem ve Zj 4 a 5 je identita a význam zapečetěné knihy. Jistě bychom si přáli, aby autor Zjevení byl konkrétnější při popisu pečetí, obsahu knihy a rozlamování pečetí. Co je tedy v této knize? Zj 5,1-5:

- 1 A v pravici toho, který sedí na trůnu, spatřil jsem knihu úplně popsanou, zapečetěnou sedmi pečetěmi.
- 2 Tu jsem uviděl mocného anděla, který vyhlásil velikým hlasem: "Kdo je hoden otevřít tu knihu a rozlomit její pečetě?"
- 3 Ale nikdo na nebi ani na zemi ani pod zemí nemohl tu knihu otevřít a podívat se do ní.
- 4 Velmi jsem plakal, že se nenašel nikdo, kdo by byl hoden tu knihu otevřít a podívat se do ní.
- 5 Ale jeden ze starců mi řekl: "Neplač. Hle, zvítězil lev z pokolení Judova, potomek Davidův; on otevře tu knihu sedmkrát zapečetěnou."

Ačkoliv text nepopisuje obsah svitku, je jasné, že je velice důležitý. Byl tam pláč, zmatek, nikdo se nemůže podívat do knihy. Je to zajímavé tajemství.

Víme, že kniha je svitek (viz Zj 6,14). To znamená, že pečete 6. kapitoly neukazují obsah svitku. Abychom nahlédli do jeho obsahu, je třeba hledat jinde. Kniha není otevřena před závěrem; potom na konci je přečtena jako celek. Po otevření všech sedmi pečetí mohl být zjeven obsah knihy.

Co to znamená pečetění? Ve Zj 7,2 a 9,4 jsou lidé zapečetěni, a potom jsou pod ochranou.

Pečetění může být také znakem vlastnictví. Ve Zj 14,1, Ef 1,13 a na dalších místech je zapečetěování lidí znakem vlastnictví, že lidé patří Bohu, když se stanou křesťany.

Pečetění bylo také ve vztahu k obřizce v judaismu a křtu v křesťanství. Pečetění lidí je tedy znakem toho, že člověk patří Bohu.

V textu ale není uvedena osoba ale kniha. Co znamená zapečetit knihu? V antickém světě existovaly dva koncepty: Zapečetění knihy se mohlo týkat jejího utajování - protože je kniha zapečetěna, nikdo nemůže vidět, co je v ní.

Kniha mohla být také zapečetěna, aby se potvrdila platnost knihy. Nějaká autorita mohla zapečetěním potvrdit její obsah; označila jej tím za reprezentativní. Např. některé současné náboženské autority napíší na začátek knihy úvod, který potvrzuje, že obsah knihy je v souladu s jejich učením. V antickém světě vlastnili pečete králové a úředníci, kteří jimi schvalovali dokument. Dodnes se tak činí v různých právních listinách.

Co se děje ve Zjevení? Je jasné, že ve Zj 5 není zapečetěna osoba, ale kniha. V kontextu pasáže se ukazuje, že se nejedná o zapečetění kvůli potvrzení ale spíše kvůli skrytí a následnému zjevení. Potvrzením knihy je již to, že je v Božím vlastnictví. Problém zapečetění je tedy v tom, že obsah knihy je skryt; není možné jej přečíst, dokud nejsou pečete rozlomeny. Ve Zj 5 je ukázáno, že kniha je popsána po obou stranách. To je typické pro svitek, který se musel rozvinout, nehodilo by se to pro knihu typu kodexu. Mohlo by to znamenat, že se jedná o dvojité dokument, jak tento typ učenci nazývají. V antickém světě existoval právní dokument, který měl speciální účel. Byl to otevřený svitek, který mohl být kdykoli přečten. Tento svitek však obsahoval i skrytou část a z tohoto důvodu se nazýval dvojitý dokument. Skrytá část byla identická k té, která byla volně přístupná. Volně přístupná část byla např. určitý zákon, který byl čten a vyžadován. Po určitém čase mohly být však vzneseny námitky, jestli text zákona někdo neupravil. V takovém případě se veřejně otevřela i druhá, zapečetěná část dokumentu, která musela potvrdit obsah první části svitku.

Skutečnost, že byl text napsán na obou stranách, může naznačovat, že se jednalo o právní dokument. Také je řečeno, že kniha je v pravici toho, který sedí na trůnu. Řecký termín pro pravici je „epitendexian“. Ranko STEFANOVIČ přišel na to, že termín epidexian neznámá ani tak v pravici, v pravé ruce, jako spíše „po straně“. Všeobecně však překladatelé překládají epidexian jako v pravici a tedy tak, že ten, kdo měl svitek, jej držel v ruce. Ranko se však domnívá, že přesnější překlad zní „po straně“. Svitek ležel na trůnu u Boží pravice. Nyní záleží na tom, co si představíme pod termínem trůn.

Byl jsem na mnoha místech antického světa a všiml jsem si, že některé trůny jsou velké. Je na nich dostatek místa pro tři, čtyři, pět lidí. Trůn v nebesích je možná větších rozměrů, takže na něm může sedět více než jedna osoba. V antickém světě se všeobecně mělo za to, že místo po pravici krále bylo místem nejvyššího ocenění, nejvyšší úcty jakou mohl někdo obdržet. V Ž 80,17 a v Ž 110,1 je král popsán jako ten, který sedí po pravici Boží. Jinými slovy, spolu s Bohem se podílí na vládě. Mělo to ukazovat, že král Izraele je vládcem společně s Bohem. Jestliže tedy epitendexian neznámá v pravici, ale po pravé straně, potom převzít knihu ve skutečnosti znamená sedět na trůnu. Když přijde Ježíš a převezme svitek, sedí na trůnu vedle Otce. Ježíš se tak ujímá kralování. V Zj 5 je tak znázorněno na antickém pozadí, jak se izraelský král ujímá kralování společně s Bohem. O tomto kralování zpívají dvě písně: Zj 5,5, kde se zmiňuje lev z Judy, což byl termín v izraelském kralování, popisuje se tím také davidovský původ. Zde je někdo, kdo udává tón davidovského kralování. Ježíš je v NZ líčen jako ten, kdo sedí na trůnu v nebi po pravici Boží – Mt 26,64, Žd 8,1, atd.

Zdá se tedy, že správnější překlad je ten, že svitek leží vedle Boha po jeho pravici a tím, že Ježíš přijde a

převezme svitek, je uveden na trůn v nebeské svatyni.

To však ale neodpovídá na otázku, co kniha obsahuje. Učenci mají na tuto problematiku mnoho názorů, které se zakládají na starozákonním pozadí i jiných dokumentech.

1. Velice populární názor je ten, že svitek představuje poslední vůli římského typu, závěť, dědictví. V pozadí je myšlenka dědictví. Když nějaká osoba učinila závěť, sepsala ji a šla za sedmi svědky, kteří zapečetili tento dokument a dali tím najevo, že znají jeho obsah a že vše bylo učiněno podle práva.

Ve SZ je zákon výkupného práva. Pokud osoba zemřela a neponechala žádného dědice nebo neřekla, že jistá osoba má ztratit dědictví, potom jiný člen rodiny mohl přijít a obnovit toto dědictví. Mohl koupit majetek, který mohl být ztracen a navrátit ho rodině, která o něj přišla. V Jr 32 svitek garantuje budoucí dědictví.

Pokud tomu tak je ve Zj 5, potom Beránek bere právní listinu světa. Když přijímá knihu přebírá tak dědictví světa. Můžeme říci, že Adam byl tím, kdo zdědil tento svět. Avšak Adam ztratil toto dědictví skrze hřích. Ježíš jako druhý Adam přichází a zachraňuje toto dědictví na kříži.

Toto pojetí má však několik problémů. Standardní forma právního dokumentu antického světa také vypadala jako svitek. Není to jen závěť, která mohla mít takovouto formu. Např. autorizovaný dopis. Tento svitek je zřetelně právní dokument. Není však jasný jeho obsah.

Dalším problémem je to, že kniha Zjevení nepracuje s ideou dědictví tak, jak bychom předpokládali, pokud by svitek byl skutečně dědictvím.

2. Další možností je, že ve Zj 5 se jedná o stejný svitek jako v Ezechielovi 2 a 3. Ezechiel snědl svitek, který byl sladký v jeho ústech, avšak trpký v žaludku. Ez 2,9-3,3:

2,9 Tu jsem viděl, že je ke mně vztažena ruka, a hle, v ní knižní svitek.

10 Rozvinul jej přede mnou a byl popsán na vnitřní i vnější straně; byly na něm napsány žalozpěvy, lkání a bédování.

3,1 Řekl mi: "Lidský synu, sněz, co máš před sebou, sněz tento svitek a jdi, mluv k izraelskému domu."

2 Otevřel jsem tedy ústa a on mi dal ten svitek sníst.

3 Řekl mi: "Lidský synu, nakrm své břicho a naplň své útroby tímto svitkem, který ti dávám." Snědl jsem jej a byl mi v ústech sladký jako med.

Stojí tato zmínka v pozadí Zj 5? Je to možné, neboť Zj 10 je postaveno právě na této události Ezechielovy služby. V pozadí Zj 5 stojí také Ez 1. Mohli bychom říci, že existuje strukturní paralela mezi Zj 5 a touto částí Ezechiele. Na druhé straně je svitek v Ezechielovi již otevřen, ve Zj zapečetěn. Obsahem Ezechielova svitku jsou žalozpěvy, lkání a bédování. Pokud by toto bylo obsahem svitku, proč by Jan plakal? Kdo by chtěl, aby tento svitek byl otevřen, pokud by jeho obsahem bylo neštěstí a katastrofy? Toto vysvětlení nemusí být také správnou odpovědí.

3. Svitek obsahuje skryté proroctví. Iz 29,11 nám dává příklad tohoto pozadí.

11 Vidění toho všeho vám bude jako slova zapečetěné knihy. Dají ji tomu, kdo umí číst, se slovy: "Přečti to." On však odpoví: "Nemohu, je zapečetěná."

18 I uslyší v onen den hluší slova knihy a oči slepých prohlédnou z temnoty a ze tmy.

Pro Izajáše je Boží poselství jako zapečetěný svitek té doby, avšak později na konci historie bude kniha rozpečetěna a každý uvidí jeho obsah.

Iz 30,8: Nyní jsi, napiš to před nimi na desku, zaznamenej do knihy a zůstane to svědectvím do posledního dne, navždy.

U Izajáše je tedy skryté proroctví, které bude jednoho dne zjeveno. Tímto proroctvím je jeho vlastní kniha. Rozšířením tohoto významu by se mohlo uvažovat o tom, že obsah knihy je obsažen ve svitku ve

Zjevení. Pozadím je Iz 29. Žel, nejsou žádné silné strukturální paralely mezi Zj 5 a Iz 29 a 30, takže toto vysvětlení nemusí být tou nejlepší cestou.

4. Čtvrtou možností je Beránkova kniha života. Je to jediná kniha ve Zjevení, která je jasně označena jako kniha Beránka. Kniha života je však trochu úžeji pojata než to, co se odehrává ve Zj 5. Děj ve Zj 5 není záchrana lidských bytostí, ale je to krize, která zasahuje celý vesmír.

5. Mohl by to být svitek korunovace. Když byl izraelský král dosazen na trůn, obdržel svitek – knihu smlouvy, Deuteronomium. Dt 17,18-20

18 Když dosedne na svůj královský trůn, dá si napsat do knihy opis tohoto zákona, opatrovaného lévijskými kněžími.

19 Bude jej mít u sebe a bude v něm číst po všechny dny svého života, aby se učil bát Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržoval všechna slova tohoto zákona a tato nařízení;

20 aby se jeho srdce nevypínalo nad jeho bratry a neuchyloval se od příkazu napravo ani nalevo; aby byl dlouho živ ve svém království uprostřed Izraele on i jeho synové.

Během korunovace tedy král obdržel kopii zákona, kopii Deuteronomia. Existují další dva příklady tohoto činu: 2 Kr 11 král Jóaš je korunován a obdrží svitek, 2 Kr 23 Jóšiáš, mladý král, také obdržel svitek Deuteronomia a učil se z něho. V tomto pozadí Dt 17 se nachází kombinace trůnu a svitku a také davidovské kralování. Je tedy velice možné, že tento svitek smlouvy je SZ pozadím svitku ve Zj 5. Způsoblost k otevření svitku by potom znázorňovalo právo k panování. Jediným problémem k tomuto vysvětlení je to, že se ve Zj 5 nenachází přímé zmínky k Deuteronomiu. Dt není významnou strukturovou paralelou ke Zj 5.

Každý z možností těchto SZ textů má určitou spojitost se Zj 5. Koncept dědictví a osudu světa, koncept soudu v Ezechielovi, skrytí poznání Božího plánu, záchrana Božího lidu, dosazení na trůn izraelského krále – v každém z nich lze najít určitou spojitost.

Navrhuji k celé tématice následující: Svitek má spojitost s myšlenkou Božího tajemství. Ve Zj 10,7 se vyskytuje scéna otevřeného svitku v rukách mocného anděla. Svitek je v tomto případě odhalením Božího tajemství.

Jaké je to tajemství? Je to velký eschatologický plán Boha, který obsahuje záměr Boha zachránit celý vesmír skrze činy Ježíše Krista. Tajemství Boha bylo v NZ odkryto následovníkům Ježíše Krista, avšak bylo skryto těm, kteří jej neznají. Tajemství Boží je taková situace „nyní a přesto ne dosud“. Boží lid zná Boží tajemství. Ovšem ti, kteří nepatří k Božímu lidu jej neznají. Otevřením svitku se dovrší toto Boží tajemství. Tento svitek tedy reprezentuje něco, čemu by měli křesťané rozumět, ale co bude odhaleno světu až na samém konci.

Svitek ve Zj 5 může být také zjevením Ježíše Krista, o kterém mluví Zj 1,1. Mluvili jsme o trojím procesu ve Zj 1,1-3, o trojím zjevení od Boha k Ježíši, přes Jana až k lidem. To, že Bůh něco předává Ježíši, se nachází pouze ve Zj 5. Ve Zj 10 předává Ježíš knihu Janovi prostřednictvím anděla. Ve Zj 5 a 10 pravděpodobně vidíme dvě fáze tohoto řetězce zjevení. To, co Ježíš dostává od Boha, není samotná kniha Zjevení, svitek není kniha Zjevení, ale spíše celek Božího záměru pro lidské bytosti a pro celý vesmír. To by vysvětlovalo krizi ve Zj 5. Krize byla tak veliká, že dokonce samotný Bůh ji nemohl vyřešit. Pokud by svitek obsahoval celý Boží plán, potom plán nemůže být uveden v činnost, dokud není svitek otevřen. To by znamenalo, že je celý vesmír ztracen, pokud by se svitek neotevřel.

Jak se mohl svitek otevřít? Byl to kříž, který učinil Beránka hodným. Kříž přivádí celý vesmír k soudu. Vesmírný osud všech lidských bytostí a celého vesmíru nebyl jistý až do kříže. To je velmi silné poselství. Popisuje Zj 5 tento rozhodující okamžik, kdy kříž Ježíše Krista umožní odhalit Boží plán pro celý vesmír? Otevření svitku vyžaduje kříž, vyžaduje také uvedení Krista na trůn. Nyní, kdy je Ježíš na trůnu, bude uskutečněn Boží plán. Bude skryt před zrakem veřejnosti a bude odhalen na konci věků.

Lidé dostávají zčásti zhlédnout tento plán. Kde? V samotné knize Zjevení. Obsah svitku je obsahem knihy Zjevení, ale je to ještě něco více. Je to celý plán Boží, je to zjevení Ježíše Krista, které bylo dosvědčeno v knize Zjevení.

Rozhodujícím pozadím pro popis Zj 5 musí být uvedení Krista na trůn. Tyto věci Božího plánu se daly do pohybu při inauguraci Ježíše. Tomu nasvědčuje idea "být po pravici Boží", narážka na davidovské kralování. Zj 3,21 říká, že Ježíš se připojil ke svému Otci na trůnu, dále zmínka o tom, kdo je hoden otevřít knihu. Rozhodujícím pozadím pro Zj 5 je popis uvedení v úřad krále v Dt 17 a v dalších textech SZ. Poselství krásně zapadá do hlavních NZ témat: Ježíš sedící po pravici Boží; „už, ale ještě ne v plnosti“; kříž jako rozhodující událost lidské historie; evangelium a jeho skrytí pro ty, kteří jej neznají a neznají zjevení Ježíše Krista.

Když židovští vůdci řekli, aby se na ně vylila Kristova krev, jejich rozhodnutí bylo zaznamenáno v knize, jejíž obsah bude zjeven v poslední den (viz COL 294; PM 150).

Obsah knihy bude zjeven, až se rozlomí sedm pečeti. Proces rozlamování musí Kristus vykonat, než bude rozhodnuto o osudu všech lidí. Zj 5 je okamžik, ve kterém je osud všech lidí zajištěn v Kristu, díky jeho smrti na kříži. Jsou však mnohé další události, které musí proběhnout, než budou moci být spravedliví odměněni. Kniha Zj postupuje od doby, kdy Kristus připravil Boží plán až po jeho dokončení na konci věků.